№ 202.

Tõnske üles, noored rahwas,
Ärake pereminijad!
Tõnske lehmi lüpsemaie,
Karja wälja soatemaie;
Küla kari kaugeella,
Küla mullikad murulla,
Küla wärsid wälja pealla,
Lüpsilehmad lepikussa,
Kunnihärjad kopelissa.
Meie mullikad mudalla,
Meie wärsid wärawassa,
Meie lehmad laudassan,
Kunnihärjad karjaajas.

№ 203.

Sa soad, sa soad õekene,
Sa soad sellele mehele,
Kis joob harjad ikkeesta,
Hallid aiskade wahelta.
Sull wiib piitsale magama,
Kantsikuga kaendelassa;
Paneb aga piitsa pea alla,
Kantsik kambri lae alla. —
Hüiab hommiku ülesse:
„Tõnse litsi lüpsa lehma,
Tõnse kurja, kurna piima!"
Ma soan sellele mehele
Kis joob rataste rahada,
Kodarate kopikaida,
Rummu rubla tükkisida.
Mull wiib pillile magama,
Kandeliga kaendelassa;
Paneb pilli pea alla,
Kandli kambri lae alla.

Hüiab hommiku ülesse:
„Tõnse üles, naine noori,
Tõnse lehmi lüpsemaie,
Karja wälja soatemaie,
Tõnse kulla, kurna piima,
Walgepea jooda wasikad!"

№ 204.

Olge waid aga wanad poisid,
Pidage sund wanad piad!
Pole teid kuulda kosjetama,
Ega naiseks nõudemaie,
Kodukanaks kutsumaie.
Minge müirile magama,
Pennile pesa tegema!
Pange püksid pea alla,
Püksi paelad padjadeksi,
Püksi rihmad riietekssi,
Püksi nupud noorikuksi,
Ise kõrwa peindeksi.

№ 205.

Laulud otsas, nüid wennikene,
Keri kokku kelmikene.
Kui mull laulu puudunekssi,
Süs mull kottu toodanekssi.
Mull on kodu kotitäied,
Aitas warnas wakatäied,
Seina eares seki täied,
Parsil on palaka täied.
Koju jäi mull sunte sulge,
Lana peale laulu lehte,
Kerstu kappi keele kõlksu.